

TRAVELLERS CLUB I STOCKHOLM

TRAVLARNYTT

ÅRGÅNG 47, NUMMER 1 VÅREN 2004

ÅRSHÖGTID PÅ HASSELBACKEN

Årets festliga årshögtid begicks på Hasselbacken under både underhållande, angenäma och muntra förhållanden. Vår ordförande **Jan Mårtenson** exekverade ett mycket uppskattat kväde kring sina tankar om klubben, kvällens fest och livet i stort.

Klubbmästaren **Claes Lindberger** hade städslat en synnerligen välsjungande gentleman vid namn **Fredrik de Joune**, som tillsammans med sin ackompanjator framförde ett imponerande program där opera, Taube och Hugo Alfvén ingick. Det senare spelade in inte obetydlig roll i sammanhanget när det gällde Fredriks förmåga att locka upp Jan Hartzells gäst, operakollegan **Suzanne Brenning**, för en medryckande duett. Sagde Alfvén var nämligen Suzannes styvmorfar och hon lät sig frestas av Fredrik just efter att denna exekverat Alfvén på det mest mästertliga sätt.

Underhållning höjde den goda

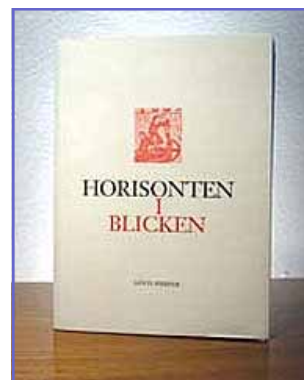

temperaturen i salen ytterligare och när vi så närmade oss kaffet talade Malmöhövdingen **Arne Zettersten** på ett sätt som även med ett blygsamt ordalag måste betecknas som spirituellt, gränsande till lärt. Denna uppskattade kamrat från vår broderklubb i Malmö aktade icke för rov att på ett underhållande sätt ge oss en exposé över livet i allmänhet och Travlarlivet i synnerhet. Att det underhållande inlägget dessutom innefattade såväl exempel på välfunnen vardagsprosa som lärt språk

gjorde ju inte saken sämre och en välförtjänt applåd följde på hans gouterade inlägg.

Hur det nu är så stiger alltid förväntan när klubbens oslagbare klubbsekreterare **Gösta Appeltoft** ska berätta vad som sig i klubben under det gångna året har timat. Årets krönika var en av hans absoluta höjdpunkter. Mästerligt vred och vände han på syntaxen, kramade den ljuvaste saften ur adjektiven och fick de mest

(Forts. på sidan 2)

Vår travlarbroder **Gösta Werners** förmåliga bok över vår egen och våra broderklubbar historik i perspektiv av resandets utveckling, kan beställas genom insättande av 395 kr. på Travellers Clubs pg 19 88 47-6

PATAGONIEN - 300 MIL TILL HÄST

Årets högtidssammankomst på Hasselbacken hade det utmanande och fantasieggande temat att man kan färdas 300 mil på hästrygg i det otillgängliga Pata-

gonien i Sydamerika. Föredragshållarna **Mikael** och **Titti Strandberg** har gjort denna hiskeliga färd och kommit undan med livet i behåll. Fast det var nära att vi inte skulle ha fått höra föredraget, visade det sig, när Mikael på klingande västdalmål med stor insikt och avväpnande humor berättade om tilltaget att besegra denna trakt som är lika stor som Sveriges

yta och lika otillgänglig som ett EU-arkiv.

Paret gjorde resan 1996 och upptakten var inte utan poänger. Mikael medverkade i ett radioprogram och till detta ringde Titti och var lagom uppkäftig för att fånga Mikaelns intresse. "Så vi gifte oss" berättade han och tillade att resan i Pata-

(Forts. på sidan 2)

INNEHÅLL

Hälsningar	3
I Nordenskiölds fotspår	4
Adolf Erik Nordenskiöld	5
Expedition Sibirien 2004	6
Jersey - Close to Paradise	9
Bitska Bitar från Nordstjernen	10
Hyllningar	10
Travellers Clubs Whiskyprovning	11

Jan Mårtenson passar "Sigge" åt Mikael och Titti Strandberg

Fredrik de Jongue underhåller

Titti & Mikael Strandberg med Sigge

ÅRSHÖGTID PÅ HASSELBACKEN

(Forts. från sidan 1)

raljanta verb att framstå som verbala Nordstjerneordnar för de omtalade. Vore det inte för att vi Travlare har en så oerhört ödmjuk inställning till vår viktiga verksamhet, så skulle man kunna tro att allt vi sysslar med inte är av livsavgörande betydelse för den övriga mänskligheten. I varje fall om man får tro den milda syn med humoristiska stänk som Gösta har på sina kamrater.

Efter att ha hört allt detta kunde icke er ödmjuke referent annat än tänka på Vergilius, icke heller någon oäven talare, ord; alla kan inte allt, med det tänkta tillägget; men tillsammans kan vi det!

Det kan man säga om kvällen som helhet; vi fick allt vi kunde begära från Mikael och Titti Strandbergs medryckande skildring om strapatserna i Patagoni-

Professor Arne Zettersten håller ett uppskattat tal

en till ordekvilbrism till sång, dans och underhållande tal under middagen. Lägg därtill att mat och dryck smakade mycket gott, så vet ni vad ni missade, ni som inte kunde komma!

Clas Göran Carlsson

Claes Lindberger med vår "sponsor" Gunnar Andersson

PATAGONIEN - 300 MIL TILL HÄST

(Forts. från sidan 1)

gonien blev deras bröllopsresa!

Det är nog inte många som har gjort en sådan bröllopsresa, nästan ett år skulle den ta och den skulle visa sig vara en prövning av det mer ovanliga slaget.

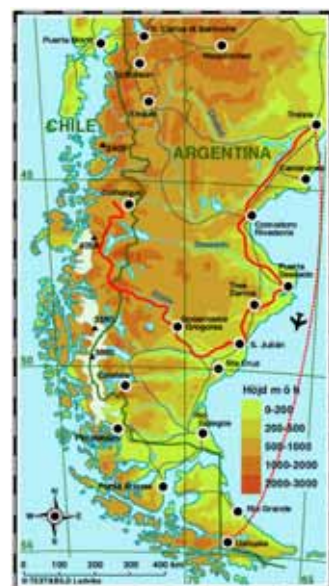
Hästar spelade en central roll, förstås, det hördes redan på föredragets rubrik. Men en hund – med det käcka namnet **Sigge** – var den som skulle spela huvudrollen. Utan honom hade man aldrig klarat resan förklarade Mikael. Sigge ledde dem rätt, hittade fram till folk, tog dem över vattendrag och satte sig i respekt när man kom till trakter med människor och andra hundar.

Hans svansföring lär ha varit exceptionell i alla avseenden. Detta trots att hans yttre var mindre imponerande: ett skinn

hängt över en låda med ett ben fastskruvat i varje hörn, var husses osentimentala beskrivning av Sigge. Rasen var svårbedömd, men säkert resultatet av många kärlekskranka hundars fördomsfria syn på rasblandning.

Det var inte helt ofarligt att ge sig ut på en resa av det här slaget även om man bortser från den totalt oländiga terräng man färdades i. Lokalbefolkningen varnade Mikael och Titti att stråtrövare och andra skulle rana dem på hästar och utrustning vid första bästa tillfälle.

Lera, regn – det regnar, stormar och blåser småspik en vacker sommardag i Patagonien – oväder, extrem kyla och vinden från väster var bara några av de nära nog omänskliga hinder som mötte de nygifta på bröllopsresan. Kort sagt finns alla sorter

av ogästvänligt klimat i dessa trakter i stort sett på en och samma gång.

Det var inte ofta man träffade på människor under resan. Och

PATAGONIEN - 300 MIL TILL HÄST

det var inte alltid de ville ha besök även om de visade välvilja till en viss gräns. Det fanns raffinerade små tecken som visade hur länge man var välkommen. Och det visade sig att jämlikheten inte hade nått så överdrivet långt. Att tala med Titti tyckte männen de mötte inte var någon idé. Ville de henne något så fick samtalet gå via Mikael. Att tala till henne direkt var inte aktuellt.

Oftast sov paret i medhavt tält och det kunde vara påfrestande liksom att i all oändlighet äta frystorkad soppa. Något alternativ fanns inte. Tillgången på ätbara saker i naturen var i det närmaste noll.

Det var inte heller alltid så romantiskt att dag och natt vara tillsammans under omänskliga förhållanden och Mikael berättade med en nära nog chockerande uppriktighet att det fanns mornar då han vred sig om i det lilla tältet, tittade på sin lagvigda och tänkte den inte helt bibelstödda tanken: "Fan, lever du än!"

Hunden Sigge var som sagt oundgänglig. Men även hästarna

gjorde mer än man kunde begära. När det blev så kallt att Mikael och Titti inte längre orkade prata utan bara stod alldeles stilla gick hästarna upp i vinden och ställde sig alldeles intill Titti för att skydda henne mot de kallaste vindarna.

Att i denna ogästvänliga natur, med ett så krävande klimat och hundra kilos packning färdas utan GPS-hjälp eller andra moderniteter ter sig naturligtvis som något alldeles extra tufft även för den som bara hör talas om det. Vi har ju vant oss vid att äventyrarna har flygplan som finns till hands om något händer, mobiltelefoner för att larma och allehanda säkerhetsarrangemang under sina resor under den post-Hedinska tidsperioden. Det hade inte Titti och Mikael. Och inte stod Sveriges Radios Staffan Heimersson och mötte i lägskor för att direkt rapportera från strategiska platser som har varit fallet vid andra expeditioner. Titti och Mikael var och förblev ensamma under sin resa och någon mobiltelefon hade man inte. Hur skulle en sådan kunna laddas i ett strömlöst land under så lång period?

Efter sju sorger och åtta bedrövelser skulle de äntligen i färdens slutskede få äta en soppa med riktigt kött i. Köttbitarna smakade himmelskt, mindes Mikael och det var inte bara av medlidsamhet det vattnades i åhörarnas munnar när han beskrev känslan att äntligen äta något gott med tuggmotstånd efter alla måltider med fadda, tunna soppor utan smak. Oklart hur och varför, men en av dem hämtade mera där utanför i mörkret och de åt sig ännu mättare. När ljuset så småningom nådde "skafferiet" där de hämtat de goda köttbitarna uppdragades ursprunget till delikatesserna. Traktens får hade dragit sitt strå till stacken för att hjälpa de uthungrade. Olyckligtvis var det till gödselstacken de dragit strået.

Efter denna mustiga avslutning gick vi efter ett mycket uppskattat föredrag med många dramatiska och lustiga poängar till bords och njöt av civilisationens gåvor.

Clas Göran Carlsson

Don Sergio Pinilla

MIKAEL TITTADE
PÅ SIN
LAGVIGDA OCH
TÄNKTE DEN
INTE HELT
BIBELSTÖDDA
TANKEN: "FAN,
LEVER DU ÄN!"

Huttrande på stäppen

HÄLSNINGAR

☒ Varma travlarhälsningar från ett färgstarkt och myllrande Istanbul.

Bertil och Gunilla Nordenstam i Nov 2003

☒ Kära Travlarbröder, Höjdpunkten på min 11:e resa till Egypten blev också denna gång Abu Simbel. Jag skålade för Ramses och för absent friends. Bästa hälsningar

Leif H. Hjärre i Nov 2003

☒ Hälsning till Travlarbröder under en resa till delar av Kina vi inte ser så ofta. Mianyang och Chendu i Sichuan och Kunming och Dali i Yunnan. Högtintressanta museer kring utgrävningar från bl.a. Kungagravar för 2500 år sedan och

dinosaurierna för 200 miljoner år sedan. Strålände fint höstvädre och sydkinesisk hårdkryddad kinesmat förhöjer resans njutningar.

Börje Wallberg i Nov 2003

☒ Ett stort tack, Travlarbröder, för gratulationer till min 80-årsdag som avfirades i London med mycket av det goda och trevliga som den staden har att bjuda på.

Olle Schönander i Dec 2003

☒ Som den svenske Council Member vid WVF's (World Veterans Federation) 24th General Assembly här i Johannesburg, Syd-Afrika, sänder jag mina hälsningar och beklagar att

jag inte får höra om seglatsen i de nordiska vattnen. Travlarhälsningar från

Åke J. Ek i Dec 2003

☒ Sorry Mate, men jag missar årshögtiden. Befinner mig i Indien, närmare bestämt på en ögrupp i västra Indien som heter Lackadiverna. Där föds alla barn helt nakna, det du? Hälsa alla deltagarna från denna exklusiva övärld. En vacker dag kommer jag kanske hem!? Travlarhälsningar

Björn Sohrne i Jan 2004

☒ Bästa Travlarbröder, tack för alla trevliga invitationer till diverse festligheter, som jag

(Forts. på sidan 8)

Fred Goldbergs hälsning från Norden-skiöld jubileet i Argentina

S/y MyJoy 16 meter lång

I NORDENSKIÖLDS FOTSPÅR

Det finns ett något oväntat svar man får om man frågar en travlare om han har varit i t ex Bortre Mongoliet. "Inte än", svarar han. Inte bara nej. Det kunde decembermötets föredragshållare **Eric von Rosen** ha sagt också när det gäller resan via Nordostpassagen. Men Eric ska åka dit 2007 och just nu pågår förberedelserna inför resan. Många var intresserade och över 50 travlarbröder hade kommit för att lyssna på Eric.

Inspirationen till resan fick Erik från sin kamrat **Rickard Jantoft** som länge närt en dröm att segla i norra Alaska. När han för drygt två år sedan fann S/y MyJoy en 16 meter lång tvåmastade skonare som exakt passade dessa planer, började planeringen för hur man enklast skulle segla över båten dit. Nordostpassagen blev det spännande alternativ som han slutligen fastnade för. En sådan seglats blir allt för svår att genomföra på egen hand och då de båda seglat under många år fick Eric frågan om han inte ville följa med på denna utmaning.

I likhet med Nordenskiöld som förberedde sin fantastiska expedition med seglingar under åtta år, är avresan planerad till 2007. Detta ger tid att hinna förbereda både besättning och fartyg för den påfrestande resan. Svårigheterna ligger på flera plan, klimatologiska, politiska och tekniska. Under Sovjettiden tilläts inga västerländska fartyg trafikera dessa vatten. Efter sovjets fall har leden åter öppnats och tre segelbåtar har lyckats ta sig igenom. Nordostpassagen är endast farbar under

c:a tre månader under den korta arktiska sommaren juli till september. Sedan lägger sig nordpolsisen igen metertjock och omöjliggör framfart.

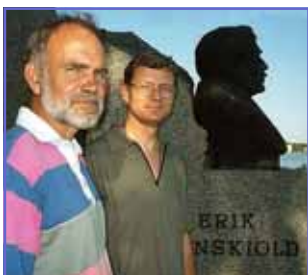
Första steg i förberedelserna blev en segling till St. Petersburg 2002, för att öppna en dialog med de ryska myndigheterna, som Ryska Arktiska Institutet som förväntas ge sitt stöd för projektet. Pålitliga prognoser för packisens rörelser är en förutsättning för att lyckas med en så liten båt väger 32 ton mot Vegas 335 ton. Med den ryska tolken kommer besättningen att bestå av tre personer, mot Vegas 30.

Årets övningssegling var Stockholm - Luleå tor. Fortsatta seglingar blir 2004 Skottland, Orkneyöarna, Stavanger. 2005

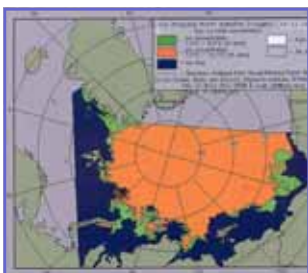

Många var intresserade

så ska sponsorer raggas upp. Och det sista är inte det minst talamodskrävande i dessa tider. Men Eric och hans besättning är fyllda av såväl förväntningar som optimism och vi klubbkamrater ser fram emot en fantastisk rapport när resan väl har avslutats.

Rickard Jantoft och Eric von Rosen vid Nordenskiöldstatyn i Helsingfors

Isläget i Ishavet i augusti

SVÅRIGHETERNA
LIGGER PÅ FLERA
PLAN,
KLIMATOLOGISKA,
POLITISKA OCH
TEKNISKA.

Seglingen sommaren 2003

Grönland, Island, och slutligen 2006 Spetsbergen. För att under vintern 2006/07 slutföra förberedelserna för avsegling från Karlskrona under juni 2007.

Ett generöst tilltaget auditorium kunde under det utmärkta föredraget konstatera att det är många detaljer som ska klaffa innan man kan ge sig iväg på en så vådlig seglats som det innebär att segla genom Nordostpassagen. Och förutom att själv expeditionen ska detaljplaneras

Ett synnerligen proffsigt bildspel berättade följande om dagsläget: Man har kommit en bra bit med förberedelserna och intresset för expeditionen är stort såväl bland deltagare som tänkta sponsorer och media. Men i denna sparsamhetens tidevarv gäller det att ligga i för att få ihop tillräckligt för att täcka kostnaderna. Och det gäller att få media att intressera sig för projektet på rätt sätt och vid rätt tillfälle. Inte heller det en alldeles enkel uppgift när mediebruset är så starkt som

I NORDENSKIÖLDS FOTSPÅR

det är nuförtiden. Det senaste av teknik är ett måste på en resa av det här slaget och teknik åldras mycket snabbt i dag. Därför gäller det också att köpa rätt saker vid rätt tillfälle, det vill säga det bästa som finns så nära resans inledningskede som möjligt. Eric andades en smittande optimism och ingen travlarbroder svävade i okunighet om huruvida han skulle komma att lyckas eller ej.

Efter föredrag och under välsmakande måltid, som klubbmästaren **Claes Lindberger** skötte från Kina, övergick mötet i att vara vad man under antiken menade med ett symposium och bröderna fick så små-

ningom tillfälle till frågor. Många var intresserade av praktiska detaljer och den ekonomiska sidan och Eric fick tillfälle att detaljputsa sina tidigare uppgifter med tillägg och förtydliganden.

Eric och Richard kommer att genom TravlarNytt hålla bröderna fortlöpande underrättade om utvecklingen av projektet, som i möjligaste mån skall genomföras i Nordenskiölds kölvatten. Helst utan den påfrestande och farliga övervintringen som Vega tvingades till bara två dagars segling från Beringsund.

Det finns en fråga som också

står på schemat som ett aldrig sinande inslag och den frågan fick också Eric efter att ha berättat om hur man från väster tänkte sig att segla igenom Nordostpassagen. "Kan man inte resa åt andra hållet?"

Blek, men fattad, svarade Eric att den tanken hade han inte tänkt, men visst var den intressant. Då log travlarbrodern **Gösta Appeltofft**. Det skulle onekligen vara intressant om man skulle kunna göra resan åt andra hållet och därefter döpa om platsen ifråga till Sydvästpassagen. Ginge det bleve vi odödliga i klubben!

Noterat av Clas Göran Carlsson

Travlarbröderna lyssnar på Eric och Rickards planer

Ordförande Jan Mårtenson med Eric von Rosen

ADOLF ERIK NORDENSKIÖLD (1832-1901)

Född den 18 november 1832, död den 12 augusti 1901, friherre, mineralog och polarforskare. Nordenskiöld växte upp i Finland och var son till Nils Gustaf Nordenskiöld, överintendent för den finska bergsstaten. Han studerade vid Helsingfors universitet, disputerade 1855, emigrerade av politiska skäl 1858 till Sverige och blev samma år professor och intendent för Naturhistoriska riksmuseets mineralogiska avdelning, vilken tjänst han innehade till sin död. År 1893 blev han ledamot av Svenska Akademien.

Under Nordenskiölds tid utvecklades riksmuseets samlingar av mineral från polartrakterna och den skandinaviska halvön till de rikaste i världen. Han skapade också omfattande samlingar av växtfossil och meteoriter. Han var väl insatt i fysik och kemi men lärde sig aldrig att behärska den nya mikroskopiska petrologin. Han hade inte heller tid eller knappast ens intresse för att undersöka sitt material själv. Han var fältforskare med en säker blick. Nordenskiöld tog bl.a. initiativ till

meteorologisk väderlekstjänst och utnyttjade flitigt den nya fotografiska tekniken.

Tillsammans med Otto Torell utvecklade Nordenskiöld den "svenska skolan" och lade grunden till den vetenskapliga polarforskningen. Han gjorde totalt tio polarexpeditioner, av vilka han själv ledde åtta. År 1868 nådde Nordenskiölds expedition 81°42' N, den nordligaste breddgrad ett fartyg dittills hade nått.

Genomseglingen av Nordostpassagen gjorde Nordenskiöld känd överallt i världen. Fartyget Vega lämnade Tromsö den 21 juli 1878 och seglade utan hinder ända fram till Pitlekaj, på två dagars seglingsavstånd från Beringsund. Där frös fartyget fast i isen den 26 september och befriades först den 18 juli 1879. Till Yokohama anlände Vega den 2 september, och Nordostpassagen var fullbordad.

Under hemfärden, som gick via Suezkanalen, firades Vega i varje hamn. Expeditionen anlände till Stockholm den 24 april 1880. Nordenskiöld hade

vunnit den europeiska kapplöpningen om Nordostpassagen och togs emot som en hjälte. Under färden samlades en unik mängd kunskap om norra Sibirien och de angränsande havsområdena, hela kusten kartlades.

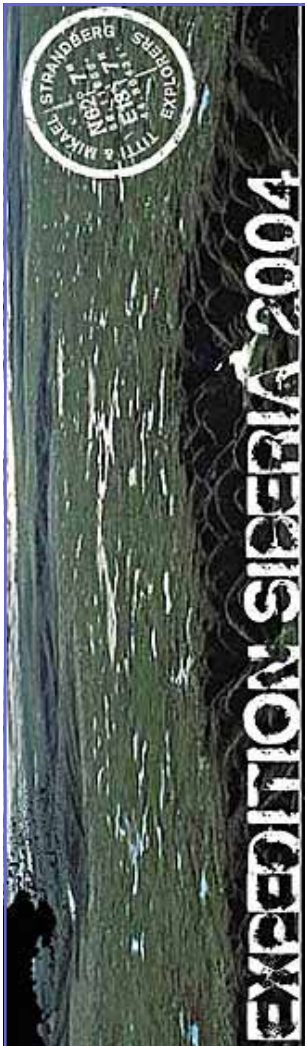
År 1880 framlade han idén om nationalparker. År 1890 grundades Svenska diamantbergborrningsbolaget vars verksamhet baserade sig på hans idéer. I Finland inleddes på Nordenskiölds initiativ 1898 gruvdriften på Jussarö, dock utan framgång.

Nordenskiöld var en av de sista polyhistorerna inom naturvetenskapen. Hans styrka låg i den skarpa iakttagelseförmågan samt i skickligheten att ställa helt nya frågor och bygga upp synteser. Hans vetenskapliga grundsyn hade präglats av faderns inflytande. Nordenskiöld var inte bara politiskt radikal utan hela sitt liv en oppositionsman också inom vetenskapen. Det fanns hos honom ett visst spekulativt drag som var gemensamt för hela släkten.

Källa Nationalencyklopedin

Julen 1878 ombord på Vega

EXPEDITION SIBIRIEN 2004

Travlarbrodern **Mikael Strandberg**, hans hustru **Titti** och **Johan Ivarsson** har flyttat ut i sitt tält när temperaturen kryper under minus 20°. Genom detta och en diet bestående av pizza, ost och andra onyttigheter förbereder de sig för sin nästa expedition, Sibirien 2004.

Syftet och målsättningen med Expedition Sibirien är att i ord, bild och med filmkameran dokumentera denna okända del av vår värld. Ett livsviktigt jobb, eftersom de under de långvariga och omfattande förundersökningarna insett att inte ens rysar och sibirier själva, har någon heltäckande bild av området längs Kolymafloden. Hindren är kylan, avståndet, storleken och isoleringen. Området är orört, fjärran och okänt. Ändå är trakten lika rik på guld-, olje- och mineralfyndigheter som det övriga Sibirien. Den här delen av världen är en av få unika jungfruliga platser som återstår på vår jord. Detta är en sann upptäcktsresa. I denna orördhet kanske svaren på många av de frågor den moderna människan ställer sig idag står att finna: Vad gör vi här? Vad är vår uppgift? Hur finner vi lugn, harmoni och tillfredsställelse i livet?

Dokumentationen är därför inte bara livsviktig, utan även bräds-kande. Det handlar både om den framtida människans harmoni och självkänedom, och kunskapen om denna unika del av orörd tundra och taiga. Och de lika unika människor som lever där. För det är bara en tidsfråga tills någon ger sig i kast med att försöka utvinna områdets rikedomar, och då förändras trakten drastiskt, främst negativt. Där sådana verksamheter redan finns i Sibirien har naturen tagit oerhört mycket stryk. Vissa områden är ekologiska katastrofer där allt är dött och fult. Som en följd av

det moderna samhällets intåg har urbefolkningen hamnat i ingenmansland mellan sin egen kultur och den nya, med alkoholism, social utslagning, våld och själslig och kulturell meningslöshet som resultat.

Målsättningen är att göra en realistisk dokumentation av hur de själva och de människor de möter upplever traktens vardag och drömmar, med en fokusering på det positiva. En dokumentation inte bara skall fungera som folkbildning, utan också inge hopp, motivation, kraft och en stor lust att leva! Och naturligtvis en stor portion spänning och äventyr.

Naturligtvis kommer de även att dokumentera de egna äventyr och personliga vedermödor-na. Människans behov av drömmar, spänning och äventyr bara växer. Det är nästan en självklarhet för att må bra idag. Hur de klarar kylan, möten med isbjörnar, hur hunden Sigge klarar av brunbjörnar och vargar, hur att hanterar alla missöden, forcerar skruvis och öppet vatten och hur de klarar av att försörja oss på jakt och fiske. Inte minst hur de klarar av, eller inte, sina personliga relationer under dessa ytterst extrema omständigheter.

Hur har det här området har påverkats av den enorma sam-

hällsömvandling som skett i och med den sovjetiska statens fall? Övergången från dess sätt att diktatoriskt styra människorna från vaggan till graven, till dagens ryska kaos där var och en tycks få klara sig själva. Eller är frågan: Har folk längs Kolyma överhuvudtaget påverkats av nittio års sovjetstyre?

Den lägsta temperatur som någonsin registrerats är -98.7°. Det skedde strax bortom floden Kolymas utlopp i nordöstra Sibirien. Där är tjälen permanent och en och en halv kilometer tjock, vilket gjort att kvarlevor efter över 10 000 år gamla mammutar hittats i området, nästan helt intakta. En stor del av året uppträder dagsljuset enbart som en osäker liten gryning mitt på dagen. Hårda vindar, närmare 26 sekundmeter, sveper ständigt fram över den öppna vidden. Här strövar upp till ett ton tunga isbjörnar omkring bland isfälten. De livnar sig främst på säl och fisk, ibland fångar de vildrenar. De enda människor som klarar av att överleva här är det renskötande jägarfolket tjuktjerna. De är perfekt anpassade till att överleva under rådande extrema omständigheter. Och så finns här en mycket enlig forskningsstation, The Northeast Siberian Research Station i Cherskiy. Här lever tre ryska forskare året

HINDREN ÄR
KYLAN,
AVSTÅNDET,
STORLEKEN OCH
ISOLERINGEN.
OMRÅDET ÄR
ORÖRT, FJÄRRAN
OCH OKÄNT.

Jan Hartzell söker efter medlemmar som vill hjälpa till med genomgång och klassificering av klubbens samlingar och arkiv. Tror du att du kan hjälpa oss med detta kontakta Jan på telefon 08-34 16 66

EXPEDITION SIBIRIEN 2004

runt. De bedriver inte bara köld- och tundraforskning utan jagar och fiskar också för sin överlevnad, på samma sätt som urbefolkningen. Forskningsstationen är målet för Expedition Sibirien 2004.

För de flesta människor är Sibirien synonymt med kyla, deportation, fångläger och oändlig storlek. Och stort är det. Sibirien motsvarar en tolfedel av jordens landmassa, området är nästan 14 miljoner kvadratkilometer. Det tar sju timmar att flyga från dess västpunkt Uralbergen till dess östpunkt vid Stilla Havet. Större delen av Sibirien består av en platt tundra och en vidsträckt skogklädd taiga, bitvis bergig och kuperad med djupa raviner, där man fortfarande idag kan stöta på små grupper av människor som aldrig hört talas om vare sig Stalin, andra världskriget eller perestrojka. Vintermedeltemperaturen är -35 grader Celsius, men ofta dyker den ned mot -60 grader. I sådana ögonblick är det så kallt att kvicksilver blir bly och konjak förvandlas till sirap. Det är så kallt att träd exploderar, fallande timmer slår blå gnistor och när en människa andas förvandlas utandningsluften till en dusch av iskristaller följt av ett harklande läte som kallas "stjärnornas viskning". Denna kyliga viskning upplevde alla av de nära tre miljoner deporterade fångarna i det mest fruktade av Stalins arbetsläger, Gulagen Kolyma, ett sovjetiskt Auschwitz. Under åren 1937 till 1953 överlevde bara någon procent av dem som vistades där. De andra svält, misshandlades, frös och arbetade sig till döds i den fruktade guldgruvan. Flertalet

av dem anlände första gången till detta land av guld och död vid hamnstaden Magadan, lokaliserad vid det Okothska Havet. Där börjar vår Expedition Sibirien.

Expeditionen kommer att korsa Sibirien under ett års tid, med början senvåren 2004. Färden är drygt 350 mil. Delar av sträckan går genom ett helt väglöst, folktomt, mycket okänt land, som domineras av taigan, världens största sammanhängande skogsområde, och den isiga tundran, polarkylans och permafrostens hemvist. Den snirklande floden Kolyma är 250 mil lång och flyter söderöver från Östsibiriska havet i norr och vi tänker följa den så mycket som möjligt.

De kommer att färdas med skidor och till fots med snöskor genom detta nästan ständigt snötäckta land med packningen i pulkor och ryggsäckar. Om möjlighet finns, och floden Kolyma är fri från is, kommer de att försöka färdas i någon kanot eller båt de kanske kan finna längs vägen. Fördelen med att följa Kolyma är att det faktiskt finns ett fåtal permanenta bosättningar längs floden. I dessa hoppas de på att kunna köpa både torkat och färskt kött och mjölk. Dessutom att kunna fiska och jaga. Kolyma bjuder på en stor variation av fisk, exempelvis gädda, öring och röding, och är också en näringskälla som drar till sig vilt. Exempelvis brunbjörn, älg, vildren, varg, räv, hare, stornhornsfår och skogsfågel. Isbjörn och säl är vanliga längst i norr.

Det är utan minsta tvekan ett klassiskt äventyr. En mycket svår fysisk uppgift. En krävande

färd på minst ett år präglad av extrem kyla, en i det närmaste livsfarligt iskall vind, stora områden av flera meter djup snö, skruvis och öppet vatten, tidvis osäker is, långa sträckor i ensamhet utan möten med andra människor. Risken för allvarlig förfrysning är stor. En lång och mycket mörk vinter begränsar möjligheten att ta oss framåt, avbruten av en kort sommarmånad dominerad av horder av mygg och knott. Förekomsten av is- och brunbjörn gör att de hela tiden måste vara på vakt. Inträffar det en olycka finns små möjligheter att få hjälp.

Bland dessa många besvärliga hinder längs vägen, är kylan det största. Detta är en av de kallaste och farligaste färder som gjorts i modern tid. För att förbereda sig flyttade de redan 1999 från Västerdalarna i söder till Särna i norra Dalarna. En by som ligger vid foten av den skandinaviska fjällvärlden och vars omgivning präglas av ett tjockt skogsbälte med myrar, tusentals tjärnar, sjöar och floder. Särna är dessutom ett av Skandinavien värsta köldhål med enstaka temperaturfall till -56°. Normaltemperaturen under vintermånaderna är runt -20°. Jakt och fiske är en del av den lokala kulturen i Särna med omnejd och all ledig tid ägnas åt att endera fiska, jaga eller göra fjällturer, året runt. Långa mörka vintermånader, ensamhet, utsatthet, glesbygd och hårt fysiskt arbete hör till vardagen. Särna är på sätt och vis ett slags Sibirien i miniatyr. Under vintern kommer de att sova minst fem månader, de kallaste, ute i tältet på baksidan av sitt hus.

De väljer att färdas på detta äventyrliga vis därför att de efter 16 år av extrema expeditioner världen över insett att man inte uppnår resans syfte på

(Forts. på sidan 8)

Mikaels Fettbyggare

DET ÄR SÅ KALLT
ATT TRÄD
EXPLODERAR,
FALLANDE TIMMER
SLÅR BLÅ GNISTOR
OCH NÄR EN
MÄNNISKA ANDAS
FÖRVANDLAS
UTANDNINGSLUFT
EN TILL EN DUSCH
AV ISKRISTALLER
FÖLJD AV ETT
HARKLANDE LÄTE
SOM KALLAS
"STJÄRNORNAS
VISKNINGAR".

"Det har blivit dags att äta upp sig, 15kg säger Micke. Jag väger 77 kg just nu, 77+15=92... 92kg!! Hur är det möjligt? Hur ska det gå till med hård träning samtidigt? Det är en gåta som måste få en lösning, för det är viktigt. Skönt att få vråka i sig pizza, godis, hamburgare, ja allt utan att tänka på träningen och kroppen. Även om det kanske är skönt till en början så kommer det att bli tuftt!"

Johan Ivarsson

Däckträning

Nyckeln till framgång är en omsorgsfull planering

Här sover Mikael, Titti, Johan och Sigge när det är tillräckligt kallt ute.

FÖLJ
EXPEDITIONEN
PÅ DERAS
HEMSIDA
WWW.SIBIRIA.NU

EXPEDITION SIBIRIEN 2004

(Forts. från sidan 7)

något annat sätt. Syftet är nämligen att på ett jordnära, positivt och rättvist sätt dokumentera okända, men för framtiden, mycket viktiga delar av vår värld! När det gäller människor som finns längs vägen, är det mycket lättare att relatera till de vedermödor de går genom, eftersom deras vardag i regel styrs av fysiskt arbete, naturens lynniga krafter och den eviga jakten på mat. På så vis är dörren omedelbart öppen in i deras tillvaro.

Längs vägen kommer de att möta olika stammar av sibirisk urbefolkning. Vad gäller kultur, levnadssätt, animistisk religion och språk är de nära besläktade med eskimåer, samer, tibetaner och indianer. Ändå är de väldigt annorlunda, mycket beroende på hur bra eller dåligt de klarat av att stå mot den ryska kolonialiseringen, sovjeternas dramatiska samhällsförändring och den nuvarande industrialiseringen av Sibirien. Flertalet av dem har gjort militärtjänst eller gått i

skola hos sovjeterna, kan tala ryska och har till viss del anammat det ryska samhället. Men långt ifrån alla.

Tjukttjerna är Sibiriens mest isolerade och minst påverkade minoritetsfolk. De är seminomadiska, bor i renskinnstält och överlever genom att fiska och jaga från kajak. Därtill bedriver de en urgammal tamrenhållning utan att ens använda hundar för att driva hjordarna. Barhuvade och med nakna händer sköter de alla sina sysslor oavsett temperatur. De var de sista av Sibiriens urbefolkning som gav upp mot de påträngande ryssarna under 1500-talets kolonialisering av detta väldiga område.

Evenerna är mest lika samerna av de fyra stammarna. De rider, mjölkar och brukar sina tamrennar på samma sätt som samerna. De lever på jakt och fiske.

Jakuterna är seminomadiska jägare och renskötare, och de som mest anammat den ryska kulturen och den sovjetiska samhällsordningen. De härrör från turkiska Asien och de har

inrättat den ännu inte helt fria staten Jakutien/Sacha, i ett försök att göra sig fria från rysk påverkan.

Jukahirerna är ett folk på gränsen att dö ut. Det finns enbart 500 jukahirer kvar. De är nomader som lever också på jakt och fiske.

Det känns viktigt att dokumentera hur de ursprungliga sibirerna lever, tänker och ser på omvärlden, framtiden. Varför föredrar många av dem fortfarande sitt traditionella liv framför det moderna? Hur överlever de denna extrema kyla? Hos dem finns mycket kunskap.

Längs Kolyma finns också människor som inte passat in i den vanliga samhällsmallen. Enslingar, rymlingar, forskare, nybyggare, före detta lägerfångare, kriminella, mördare och flyktingar. Att kunna få dessa udda, annorlunda människors syn på livet och sin tillvaro, att hitta det sibiriska lynnet, detta ger perspektiv på den moderna människans tillvaro.

HÄLSNINGAR

(Forts. från sidan 3)

gärna skulle delta i. Men jag är (kvar) i Jemen efter ett kort besök i Sverige för Jul- och Nyårs firande. Att delta i Whisky provning vore en intressant upplevelse, enär det ju nästan är helt "torrlagt" i detta land, med undantag av Aden som jag besöker alltför sällan. Jag önskar er ALLA en trevlig kväll vid årshögtiden. Värma hälsningar från

Peter Kurlandsky i Jan 2004

☒ Hej, Kan tyvärr ej komma på årsmiddagen då jag är o reser i Västindien med min gamla mamma som fyllt 85. Jag skrev för övrigt i min bok att mamma Carla hälsade till kungen och

det var sannerligen sant. Annars är mamma full going strong och hjälper mig mycket som guide i kannibalmuseet. Därefter sticker jag direkt till Andaman Islands utanför Indien med min egen club 100 och sammanträffar där med andra travlarbröder Björn G:son Sohrne och Gunnar Mattsson. Jag hälsar er och önskar allt gott till alla medlemmar, ha en trivsamt och god middag i hela ordets bemärkelse. Önskar speciellt paret Strandberg lycka till.

Arnold Wernersson i Jan 2004

☒ Tack för inbjudan till Årshögtiden. Kan tyvärr inte komma då jag befinner mig i Tokyo. Ha en riktigt trevlig kväll.

Peter Wik i Jan 2004

☒ Tusen tack för inbjudan. Feb-april 2,5 månad. blir inte som jag hade tänkt mig. Skall besöka följande ställen Spanien-Schweiz-Turkiet-England-Hawaii-Frankrike i mellan detta skall jag ha en ögonoperation vad nu det innebär, måste också besöka Stockholm då min gamla mor som är över 90 börjar tackla av. Ber om en hälsning till ihågkommande bröder

Melker Ghazala i Jan 2004

☒ Kära Travlarbröder, kunde ej delta i årshögtiden eftersom jag är i Egypten. Besökte detta fantastiska bibliotek med plats till 8 miljoner böcker, och 2500 studerande varje dag i den gigantiska läsesalen med egen PC vid varje desk. Högst upp

JERSEY - CLOSE TO PARADISE

År staplas rask på varandra. Bekvämligheten tilltar. Orken avtar. Istället för jorden-runtresor och strapatser i Sydamerika försöker jag nu botanisera en del i vårt fantastiska Europa. Finns det någon annan världsdel som kan bjuda på så mycket av allt?

Jersey Island anses vara pärlan bland de många Kanalöarna. Dit gick en något omständig flygresa på eftersommaren.

HÄLSNINGAR

ligger Nobel-sektionen med en boksamling av Nobelpristagarnas verk översatta till engelska, franska och arabiska. Rausing & Söderberg har bidragit till forskar- och samlingsrum. Med travlarhälsningar

Hartvig Görmandt i Feb 2004

Hälsningar skall skickas till klubbens sekreterare
Anders Lindeen
Näckrosvägen 14,
182 56 Danderyd
eller på e-post
anders.lindeen@telia.com

Alternativt till TravlarNytt enligt adress på baksidan.

Jersey visade sig motsvara broschyrbladets beskrivning: underbart vacker ö med färgsprakande grönska, glittrande hav. "Close to Paradise" sa turistvärdinnan i St. Helier, huvudstaden. Som ett plus - eller snarare minus - fick jag uppleva en rekordvärmebölja. Cirka +38° "just too much" för en senior med långpromenadsambitioner.

Begivenheter? Nutidshistoriska vingslag av det kusligare slaget kändes på denna paradiso. "Jersey War Tunnels and the German Underground Hospital" är en kylig påminnelse om andra världskriget och Hitlers

stormaktsdrömmar.

Tunnelsystemet är ca. 1 km sammanlagd längd och det tar ett par timmar att utforska gångarna. Till detta kommer en stor sjukhus- och rehabiliterings anläggning med många rum och operations-salar. Det kändes kyligt i dubbel bemärkelse, bara 10° - 14° i anläggningen. Jersey och de andra kanalöarna var ockuperade under 5 år. Gamla överlevande öbor kan berätta både tragiska och otroliga händelser från dessa fem år.

Man äter gott, dricker gott och mår alldeles utomordentligt gott på denna sköna ö i Engelska kanalen som ligger nära Frankrike. Därav den goda maten och de goda vinerna.

Atmosfären är som inflyttade engelsmän påpekar "laid back". Golf - anyone? Visst! Sex utmärkta banor på ön, inklusive mästerskapsbanorna "La Moye" och "The Royal Jersey Golf Club" Det finns mycket att berätta om denna sköna, gröna ö, Jersey. 14 x 8 km. och en 8000-årig historia gör Jersey till ett resmål, vår, sommar och höst.

Travlarhälsningar Anders Bergenhag

CIRKA +38°
"JUST TOO MUCH" FÖR EN SENIOR MED LÅNGPROMENADS AMBITIONER.

BITSKA BITAR FRÅN NORDSTJERNAN

I den svensk-amerikanska tidningen Nordstjernen, som kommit ut oavbrutet varje vecka sedan 1872, har travlarbroder **Lars-Henrik Ottosons** skarpa penna i snart tio år "pratad" med läsarna från kust till kust om händelser, som påverkar liv och leverne "där hemma". Han försöker förklara hur och varför det blivit som det blivit i Sverige, vilket inte alltid är lätt att förstå för dem som bott länge i ett annorlunda ideellt och politiskt klimat.

Nu har Lars-Henrik samlat några av sina bästa kåserier i en 144 sidig bok, som han kallar "Bitska Bitar", och det är nog en träffande beskrivning. Hans gode vän, travlarbrodern **Gunnulf Björkman**, har ställt upp som superb illustratör. När Gunnulf lade av jobbet som chef för Bahco i Sydamerika häromåret återvände han till sitt

artistiska ursprung, vilket bland annat var som tidningstecknare i Stockholm.

Ottoson med ett drygt kvartssekel i Florida och Björkman minst lika länge i Argentina, har behållit ankarfasten i Sverige i By i Dalarna och i Mariefred.

Lars Henrik är en av våra tidiga travlarbröder. Han kom in i klubben 1956 i samband med att han berättade om sina afrikaupplevelser och gorillafilmande med travlarbrodern Sven Nykvist. När Prins Wilhelm recenserade en av hans reseskildringar i Svenska Dagbladet skrev han att "näst efter Eyvind Johnsson finns ingen som skriver svenska bättre än Lars-Henrik Ottoson". Den språkänslan har han behållit och få, om ens någon, torde idag överträffa hans ordbehandling i "Bitska Bitar".

Som purung tidningsman hamnade Ottoson på BBC i London. Som svensk reporter täckte han bl.a. slutfasen i Nürnberggrättegången. Han torde vara den enda överlevande reportern från den rättegången.

Sverige lärde mera allmänt känna Lars-Henrik när han refererade matchen Ingemar Johansson - Floyd Patterson i New York 1959. Han kom sedan efter gästinslag som kommentator på TV att ta över ankarjobbet efter Olle Björklund och fann sig plötsligt känd som Mr. Aktuellt. Han flyttade till USA i slutet av 70-talet efter att efter TV jobbet ha drivit en av Sveriges ledanda PR och reklambyråer.

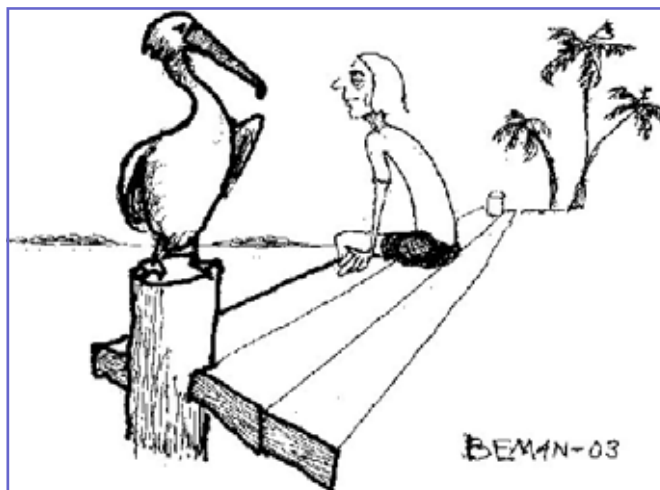
Erfarenheterna "hemifrån" passade in på en karriär i det amerikanska näringslivet som alltid behövde språkkunnig PR hjälp på den internationella marknaden. Som utlopp för sin skrivhunger fann Lars-Henrik Nordstjernen där han delade sidor med framlidne Arne Thorén och idag med Ulf Nilson.

Med humor och satir berättar Ottoson för Svensk-Amerika på ett oefterhärmligt sätt om hur man handskas med livet, politiken och sanningen i Sverige. Det är en bok, som också bitskt illustrerad av Gunnulf Björkman, troligen vill förarga en del i Sverige men säkert applåderas av flera.

Du kan få boken från Mässmedia AB, 201 24 i Malmö, genom att sätta in 160 kronor på Postgiro 7125-4. Skriv Bitska Bitar på inbetalningen. Mässmedia kan också kontaktas för upplysningar, men inte för order, per telefon 040-33 06 30.

Boken kan också beställas per email. Sänd adressuppgifter, telefon och antal böcker till order@nordstjernen.com. Skriv Bitska Bitar som referens.

NÄR PRINS
WILHELM
RECENSERADE EN
AV HANS
RESESKILDNINGAR
I SVENSKA
DAGBLADET
SKREV HAN ATT
"NÄST EFTER
EYVIND
JOHNSON FINNS
INGEN SOM
SKRIVER SVENSKA
BÄTTRE ÄN LARS-
HENRIK
OTTOSSON".

HYLLNINGAR

Travellers Club har sedan föregående TravlarNytt hyllat:

- ☺ Nils Erik Åström 85 år
- ☺ Olof Schönander 80 år
- ☺ Sven Johansson 75 år
- ☺ Eric W. Mattsson 75 år

- ☺ Torbjörn Ek 70 år
- ☺ Lars Wesslau 65 år
- ☺ Anders Alkenius 65 år
- ☺ Lars Rydén 65 år
- ☺ Sten Ridderlöf 60 år
- ☺ Lars Åhrén 60 år

TRAVELLERS CLUBS WHISKYPROVNING

Den 3 februari samlades några travlarbröder i Hasselbackens vinkällare för vad som var den första provningen i klubbens "whiskykurs". Under sakkunnig ledning av **Henrik Aflodal** kommer vi under våren att botanisera i den globala whiskyfloran.

Den första provningen hade rubriken "Whiskyhistoria" där Henrik berättade om framväxten av whiskyindustrin i de stora whiskynationerna Skottland, Irland, Amerika och Kanada. En bakgrund som gör det lättare att förstå varför whiskyn av idag smakar som den gör och varför vi dricker den whisky vi gör. För att vi skulle bättre förstå utvecklingen fick vi prova på olika typer representativa för utvecklingen:

- ‡ **Redbreast** (Irish pot-still whisky)
- ‡ **Johnnie Walker Red Label** (Blended Scotch whisky)
- ‡ **Jim Beam** (Straight rye whisky)
- ‡ **Gooderham & Worts** (Canadian whisky)

- ‡ **Highland Park Single Malt** (Scotch whisky 12 år)
- ‡ **Caol Ila** (Cask strength single malt Scotch whisky)

Vi fick hemläxa där Henrik delade ut små medicinflaskor endast märkta med en bokstav, där vi hemma med hjälp av tunga och näsa skulle avgöra vad det var.

Den 4 mars var det så dags för nästa provning. Efter redovisning av hemläxan som travlarbröderna klarade med bravur, skulle vi nu lära oss om "Irish & American Whisky", whiskyvärldens två 'underdogs' som laddar för comeback. Vad finns bortom Jameson och Jack Daniel's? På sitt inspirerande sätt guidade Henrik oss igenom dessa länder och deras whiskyutveckling, som illustrerades av följande drycker:

- ‡ **Black Bush** (Irish whisky - blend)
- ‡ **Jameson 12 år** (Irish whisky - blend)
- ‡ **Wild Turkey 101 proof 8 år** (Straight bourbon)
- ‡ **Jim Beam Black 8 år** (Straight bourbon)
- ‡ **Old Fitzgerald 12 år** (Wheated straight bourbon)
- ‡ **Jack Daniel's Single Barrel** (Straight bourbon)
- ‡ **Johnnie Drum 15 år** (Small-batch straight bourbon)

Flera av de whiskys som vi provat är speciella och finns inte ens i Systembolagets specialsor-

timent. Henrik har en unik näsa för att hitta rariteter på sina resor. Hemläxan var att från de sorter som vi provat välja ut "Topp 3", vilka tre whiskys vi kan tänka oss att köpa hem för att stifta närmare bekantskap med och lära känna, för att på sikt tycka om. Vi blev även tipsade om Stockholms "vattenhål" för Single Barrel Bourbon som är Saddle & Sabre på Tegnérgatan 9.

Nästa gång träffas vi den **30/3** för att lära oss om Scotch Whisky som dominerar whiskyvärlden, och maltwhiskyn briljerar. Travlarbröder **Per-Olof Myrén** har utökat denna provning med en Johnnie Walker's palett där vi utöver den redan provade Red Label nu skall jämföra denna med Black, Gold, Green och Blue Label.

Avslutningen blir den **20/4** under rubriken "Sida vid Sida". En gränsöverskridande provning för att se var man hör hemma – Scotch, Malt, Irish, Bourbon, Rye eller Canadian?

Om du inte kunnat delta i kursen men gärna vill vara med på något av de avslutande tillfällena kan du kontakta Henrik Aflodal enligt nedan.

Föredömligt Kursmaterial

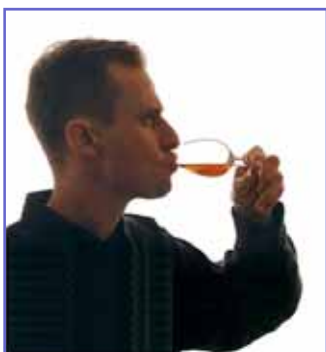

Anders Åberg testar nyheter

En spännande bekantskap

HENRIK HAR PROVAT 2700 WHISKYS

Henrik Aflodal är Skandinavien's whiskyjournalist på heltid. Han är Chefredaktör för Whis-

kyspot.com, en nyhetssajt om whisky på internet. Han har skrivit Aflodal's Whisky World, en omfattande cd-rom-bok om världswisky där över 230 destillerier beskrivs i detalj och är en flitigt anlitad skribent i svensk och utländsk media. Henrik är en populär föreläsare och provningsledare såväl hemma i Sverige som internationellt, och är ofta värd för internationella gästspel i Skandinavien.

Henrik är grundare av Scandi-

navian Whisky Society, exklusiv whiskyklubb som köper och buteljerar "single cask whisky", och rådgivare till Whisky by Choice, ett 'private label'-företag som 'sourcar' och buteljerar unik whisky på uppdrag av svenska företag. Han har hittills provat sig igenom 2 700 whiskys.

Henrik kan kontaktas per e-post: henrik@afodal.com eller telefon (070) 422 1416

Vi söker Nya Medlemmar

Hjälp oss att hitta nya medlemmar. Har du någon som är berest och trevlig i din bekantskapskrets kontakta klubbens sekreterare så skickar han en ansökningsblankett.

Anders Lindeen
Näckrosvägen 14
182 56 Danderyd
(08) 753 3673
(070) 671 6758
anders.lindeen@tella.com

TRAVELLERS CLUB I STOCKHOLM

c/o P-O Myrén
Björnbacken 4
SE-133 36 Saltsjöbaden

Telefon: 08-717 68 05
Fax: 08-717 95 55

E-post: travlarnytt@travellersclub.se
www.travellersclub.se

För att vi skall lyckas med att göra ett bättre och intressantare TravlarNytt är vi beroende av hjälp från våra medlemmar som ständigt åker runt jorden. Vi vill gärna att ni skickar in lite längre hälsningar med upplevelser, kuriosas, fakta och annat som ni tror kan intressera läsarna. Skicka gärna med färgbilder.

Material och frågor kring detta kan skickas till Clas Göran Carlsson, Hästängsvägen 14, SE-187 33 Täby eller helst via mail till clasgoran.carlsson@telia.com

KALENDARIUM

APRIL

13

TISDAG
2004

ÅRSMÖTE

Plats Sällskapet, Arsenalsgatan 7. Endast medlemmar, inga gäster
Föredrag av Fotograf Mattias Klum
Klädsel: Smoking

MAJ

X

DAG
2004

ORDINARIE MAJMÖTE/UTFLYKT

Programkommittén undersöker olika alternativ och om intresse finnes. Särskild kallelse kommer i sådant fall att skickas ut

OSA senast torsdagen i veckan innan sammankomsten

E-post jag.kommer@travellersclub.se eller clindberger@hotmail.com
Webb www.travellersclub.se
 Claes Lindberger, Flyghamnsvägen 28, SE-183 64 Täby
 (08) 5603 5451 eller (070) 953 5950

OBSERVERA

ANMÄLAN ÄR BINDANDE DÅ KLUBBEN MÅSTE GÖRA RESERVATIONER OCH BESTÄLLNINGAR I FÖRVÄG. SKER EJ AVBOKNING SENAST FREDAGEN I VECKAN INNAN SAMMANKOMSTEN, MÅSTE VI TYVÄRR DEBITERA KUVERTAVGIFTEN, DÅ DETTA BLIR EN KOSTNAD FÖR KLUBBEN.

BESÖK VÅR HEMSIDA WWW.TRAVELLERSCLUB.SE

LÄTTLAGAD FRUKTKAKA

Ett trevligt och lättlagat recept.

1 dl socker
1 dl smör
4 st ägg
2 dl torkad frukt
1 tsk salt
1 dl farinsocker
4 msk citronsaft
nötter
2 liter whisky

Ta fram en mellanstor skål.

Kolla whiskyn genom att smaka. Håll whisky i ett decilitermätt och drick. Upprepa. Sätt på elvispen. Smaka återigen på whiskyn, om den fortfarande håller kvalitén. Blanda 1 dl smör i en stor skål, lägg till 1 msk socker och vispa igen. Kolla om whiskyn fortfarande är god, drick ännu en kopp.

Schtäng av elvischpen.

Knäck två hönor och schläng i schkålen, med all torkad frukt. -- Schätt på elvischpen igen. -- Om den fruktade torken fastnar

i schkålen, vrid loss den med en muvschkrejsel. Schmaka sen om whiskyn fortfarande är god. Schen schka du schila 2 dl schalt, eller nät schänt. De e inte schä noga. Kolla whischkyn.

Schila citronsaften, lägg till en mat ... sched ... och schä socker, eller nät, va fan. Schmorj ugnen. Vrid kakformen på 220 grader, glöm inte att schtänga av elvischpen. Schläng ut schkålen genom fönschtret, och ... schä kolla schen whiskyn.

Gå ä lägg dej ... Vem fan schänner för ä äta en jävla fruktkaka i alla fall ... ?

NÄSTA NUMMER
KOMMER DEN
15/6 2004

HOPPSAN...

Dear Dr Ruth
I'm writing to tell you my problem. It seems I have been married to a sex maniac for the past 22 years.
He makes love to me regardless of what I am doing ironing, washing dishes, sweeping etc. I would like to know if there is anything you may know of my husband's sex life.
Sincerely
Myrtle